

boj, samo da se Bog in blagi naši dušni pastirji žaliyo. In ako tukaj tudi brez boja odleti, pa Florjanek svojo Juliko lepo poboža, ter reva v časi po celi teden sive očali nosi in pri sosedu išče prenočišča. — Tri dni po tem shodu je pa Bog naše kraje, posebno našo okolico prav hudo s svojo šibo vdaril. O poldne se nebo stemni, črni oblaki se prikažejo grom treska, strele švigajo, dež se vlije in voda vre od vseh strani tako, da je v pol uri skoro vsa zemlja iz naših prelepih vinskih gor in doline splavala. Bog varuj več kaj tacega! Škoda je za letos in prihodnost precej velika. To nesrečo bi bil naš pisar g. Alojz Rokavec pri c. kr. okrajnem glavarstvu v Celji naznanil, ko bi stvari že popreje ne bil iz Lemberga nekdo poročal. To nam ni nikakor všeč, da drugi pišači v naše občinske zadeve svoje nose vtikajo. Mi se na naše domače pisarje bolje zanesemo, kakor na tuje.

Iz Ormoža. (Uradna učiteljska konferenca) V dan 8. t. m. bila je tukaj letošnja uradna učiteljska konferenca našega okraja, katero je vodil gosp. okrajni šolski nadzornik in ravnatelj Ivan Ranner. Predsednik začne zborovanje s prijaznim pozdravom na nazoče, se z blagimi besedami spominja Njega Visokosti cesarjeviča Rudolfa, ter sproži na našega presvitlega vladarja cesarja Franca Jožefa I. trikratni „živio“, v katere besede so vsi navzoči navdušeno posegli. Po prečitaniu ukazov dež. šolsk. sveta, poroča predsednik svoje opazke, ki si jih je med šolskim letom pri nadzorovanju nabral. Za tem je prednašal g. nadučitelj Unger (Središče) o vprašanju: „Kako bode šolski pouk to, kar bi naj bil: vzgojevalni pouk?“ G. nadučitelj Vaude (Ormož) o vprašanju: „Izbor in razdelitev pesni za eno- do štirirazrednih ljudskih šol.“ Tretja naloga se je na predlog g. učitelja Vabiča (Runeč) preložila. Vse k tem nalogam postavljene teze referentov so se z dostavki g. nadučitelja Porekarja (Hum) in g. učitelja Marina (Sv. Tomaž) vsprejele, in se je g. poročevalcem izrekla zahvala. Po poročilu g. nadučitelja Košarja (Velika nedelja) o šolskih vrtilih; g. učitelja Jurša (Ormož) o učiteljski knjižnici in sledečih volitvah, ki večini narodnim učiteljem naj ne bodo v ponos, s klene se konferenca, ter ogleda po g. Juršu in gpd. Pirnat krasno in primerno urejen šolski vrt ormoške šole. X.

Iz Ljubnice pri Vitanji. (Nov župan.) Kakor se je Celjski list nedavno zaletaval v mene, tako je začel z blatom ometavati novo izvoljenega našega občinskega prestojnika Martin Jelenko. Toda kakor so Vitanjski privrženci Celjske „D. W.“ zastoj se trudili, mene ob poštenje spraviti s svojimi grdimi lažmi ob času novih občinskih volitev; enako jim bo tudi spodletelo, če skušajo zdaj obirati mojega pri-

jatelja, novega župana. Se vé, da toti Vitanjski brezmadežni svetniki so že znašli nekov madež na Martinu Jelenko in se tolažijo v Celjskem listu s tem, da ga cesarska oblastnija ne bode za župana potrdila. No, če hočete znati, Vam, dragi moji Vitanjski prijatelji, naznanjam, da je občinski urad v Ljubnici prejel že dne 22. julija 1889. naročilo, naj pridejo novo izvoljeni občinski odborniki s svojim novim predstojnikom dne 17. avgusta 1889 k uradnemu dnevu v Konjice, da tamkaj obljubo storijo. Če bi se bil našel postavni zadržek, da Martin Jelenko ne sme županovati, bili bi ga brez dvoma toti Vitanjski svetniki ob pravem času naznanili cesarki oblastniji. Pa naši niso nobenega zadržka, da bi se županova volitev zamogla ovreči, kakor jim je bilo tudi takrat grozdje prekisló, ko so v dan volitve občinskih odbornikov na vse grlo po svojem slavnem vodji, g. Pučniku, naznanili, da bojo zoper občinsko volitev protestirali; pa jih je ob pravem času vendar pamet srečala, da so svoj protest sami vrgli v jamo; drugače bi jim ga bila že višja oblastnija globoko v zemljo zakopala. To sem Vam imel povedati danes; če še kaj več hočete, pridem zopet prihodnjič. Janez Verčnik.

Od sv. Ilja v slov. gor. (Ogenj.) V četrtek, dne 25. julija pogorel je tukajšnjemu občespoštovanemu posestniku in krčmarju Fr. Celcerju hlev, vsa spravljena krma, 16 glav govede, dve ovci in dvoje svinj. Pet konjev so rešili, druga ni bilo več mogoče rešiti. Sreča, da je bila mirna noč, drugače bi bile vse hiše v bližini in tudi cerkev, ki je komaj kakih 50 korakov od pogorišča oddaljena, pogorela. Nesrečnež bil je zavarovan na poslopje, krmo in živino. Obvaruj nas Bog in sv. Florijan časnega in večnega ognja!

Od sv. Lovrenca na Stranica. (Stoletnica.) Zavoljo stoletnice obstanka naše župnije in da je sedanji župnik že 20 let tukaj pastiroval in da je že 40 let duhovnik, obhajali smo tukaj od dne 20.—25. julija svečanost v podobi ponavljanja sv. misijona. Sv. misijon je bil l. 1875 in l. 1878 duhovne vaje, toraj sedaj ponavljanje misijona. Izvrstno so častivredni gospodje misijonarji Ivan Macur, Anton Kovalik in Anton Gršak to nalogo rešili in ljudstvo se je od vseh strani zbralo, jih zvesto poslušalo, se spovedalo in jih je čez 1000 k mizi božji prišlo. Tudi preč. gospodje sosedji iz Frankolovega, iz Črešnjic in Zreč so na pomoč prihiteli. Lepa hvala jim! Bog plati vsem! Tako vsi Straničani rečejo.

Politični ogled.

Avstrijske dežele. Da se zanima svet te dni najbolj za potovanje Nj. veličanstva, svitlega cesarja v glavno mesto Nemčije, to je jasno

in vse avstrijsko ljudstvo spremlja Nj. veličanstvo z vročo željo, naj blagoslovi ljubi Bog Njih bivanje v dalnjem Berolinu. V četrtek, dne 15. avgusta, vrne se svitli cesar iz Berlina ter ostane zatem nekaj časa v Ischlu. — Ministru grofu Taaffe je steklo 10 let, kar je na čelu avstrijske vlade in vladni listi mu pojo vsled tega veliko hvalo. Nekaj je že zasluži, kajti njegova vlada je v resnici avstrijska, škoda je le to, da dela preveč po času ter se še zmirom drži liberalizma in ne odpravlja njegovih zmot z večjo odločnostjo. — V Gradcu so imeli Nemci ves zadnji teden vesele ure, ter so pri vsaki veselici, na čast zvezi avstrijskih strelcev, peli nemštvu slavo, avstrijsko domoljubje pa so držali bolj zadej, skorej pri vratih. Posebno pa je župan, dr. Portugall rad trkal na svoja nemška prsa. — Kolikor se ugiiblje, snide se štajarski dež. zbor še le v meseci oktobru. — Posojilnica v Celovcu napreduje prav veselo, je pa tudi v rokah najodličnejših slov. mož iz mesta in okraja. — Iz Velikoveca se je preselil tamošnji lekar, g. Hočevnar; za blagim možem žaljuje slov. ljudstvo, ker izgubi v njem svojega dobrotnika. — Levstikova slavnost v Velikih Laščah se je našim sosedom, vrlim Kranjcem kaj lepo obnesla in je bilo veliko društev na njej zastopanih. — Točo so imeli na večih krajih zadnje dni in je pobila posebno polje ob reki Krki. — Drž. poslanec, dr. Frjančič je sklical shod svojih volilcev na den 15. avgusta v Postojino. — Lahi so v Gorici jako drzni in v časih, posebno ako je kje godba, očitno kažejo, da škilijo prek črnornenih mejnikov, v Italijo. Tudi v tem mestu se tedaj vidi, kako je že treba, da dobi Primorje ostrega ces. namestnika. — Večina pekov je v Trstu slov. krvi ali čudno je to, da se v njih zadrugi šopiri le naduta laščina. Nekaj mož pa se je že vendar-le postavilo zoper to na noge. Naj velja to še ostalim v izgled! — Dež. poslanec g. J. Simčič, c. okr. glavar v Pazinu, je odložil poslanstvo in to zadene hudó ubogo slov. ljudstvo v Istri. Lahoni mu niso dali miru in je dobil brž za to tudi migljaj od vlade. Škoda! — Dalmatinski dež. zbor je že skončal svoje delo in so se slov. poslanci vrlo potegovali za blagor svojih volilcev. — Prejšnji hrv. ban, na zadnje pa hrv. minister pri ogerski vladi, K. pl. Bedeković je umrl. Mož je bil na dobrem glasu pri Hrvatih. — Ogerska vlada drži še zmirom roke križem ter se dela, kakor da ne ve, kaj snujó kossuthovci, madjarski veleizdajci, za den 25. avgusta na slavo Kossuthu. — Iz Požuna javlja nek madjarski pisac novico, da je pri Slovakah vse polno panslavizma v spominkih, koledarjih itd. Oj, oj, to je pa že huda — raca!

Vunanje države. Ker imajo ljudje po vseh deželah križ z delalci, izdajo še to leto

sv. Oče v Rimu okrožnico, v kateri se razpravlja to „pereče vprašanje.“ Daj Bog, da vzprejme svet vsaj v tej reči njih nauke. — Italijanska vlada podira, kjer le more, cerkve v Rimu ter je te dni padla tudi kapela sv. Stanislaja. Nič ni pomagala prošnja rimskih gospá, naj se pusti. Treba je bojda prostora, na katerem je stala, za nov vrt! — Prejšnji minister Cairolu je umrl in so ga pokopali na drž. stroške. Čemu ne, saj ima Italija denarja! — V zadevah generala Boulangerja se je tožba že začela in je že skoraj gotovo, da ga bodo obsodili za veleizdajca. Ali se ga bode s tem francoska republika že tudi iznebila za vselej? — Razstava v Parizu je bila v veliki nevarnosti, da bi ne pogorela. Nastal je bil požar v „vasi zamorcev.“ — Anglijska kraljica obišče še letos svojega unuka v Berolinu, cesarja Viljema II. Pravi se, da si je le-ta cesar pridobil Anglijo ter bode poslej se Nemčija lahko zanesla na nje pomoč, ko bi prišla kedaj v stisko. — Nemški kancelar, knez Bismarck, je prišel v Berlin ter ga je ljudstvo vzprejemalo z velicim navdušenjem. Cesar Viljem II. se je vrnil še le v soboto iz Anglije. V Berolinu so avstrijskega cesarja Franca Jožefa I. pričakovali z velicim veseljem in ni dvoma, da so ga tudi sijajno vzprejeli. Tje se je pripeljal v ponedeljek o 5 uri popoldne. Ulice so vse lepo okrasili, strel je poknil 101-krat, godba je pričela avstrijsko himno, ko se je vlak primikal, na katerem je cesar Franc Jožef bil. Cesar Viljem II. in obilno spremstvo pa ga je pričakovalo na kolodvoru. — Rusija vpelje ruski jezik tudi v doslej nemških šolah Finnlandskih ter se podučnje le še kršči. nauk nemški. No, to je sila, toda Nemci še toliko ne pusté Poljakom v Pomorji! — Srbski kraljici Nataliji se je naznanilo, da jo obišče kralj Aleksander, toda ne na srbskih tleh, najbrž v Kišenjevu. Prejšnji kralj, Milan, pa biva sedaj na Dunaji. — Turška vlada je poslala večim državam poročilo o vstaji na Kreti ter zatrjuje, da je nemirov krivo ščuvanje, ne pa kaka krivica. Papir je pač potrpežljiv, toda bodo-li tudi države? — Italijani so v Masavi zasedli trdnjavo abisinjsko, Asmara. Truda jih to ni stalo, dosegli so pa s tem veliko moči do Abisinije. — Pri Toski, kjer je anglijski general Greenfell pobil mahomedanske dervise, je padlo teh 1500, anglijskih vojakov pa primeroma le malo, še ne 150, če je kaj verjeti anglijskim poročilom. — V Braziliji, v južni Ameriki, so dobili freimaurerji vladno krmilo v roke, na srečo pa je še večina drž. zbora katoliška. Mogoče je torej, da se preobrne v tej, doslej katoliški državi zopet k malu na bolje. — Na otoku Haiti je domača vojska in je vodja ene stranke dal 12 vjetih mož nasprotne stranke na velikem trgu zaklati z nožem, kakor teleta. Strašna zdivjanost!